

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- kötelezze az Európai Bizottságot, hogy fizesse meg felperesnek a jelen keresetben követelt kártérítés összegét azért a kárért, amelyet a felperes szenvedett el az alperes azon mulasztása miatt, hogy nem hozta létre azt a rendszert, amely a felperes számára lehetővé tette volna metilbromid behozatalát 2005. január és február folyamán, illetve fizessen meg minden más olyan költséget, amely a felperesnél jelen eljárás folyamán vagy a Bíróság előtt *ex aequo et bono* ezen túlmenően felmerül;
- másodlagosan hozzon közbenső ítéletet, amely szerint az Európai Bizottság kártérítés fizetésére köteles az elszenvedett kár miatt, és kötelezze a feleket arra, hogy az ítélet keltétől számított elfogadható határidőn belül mutassák be a közöttük megállapodott kártérítési összegre vonatkozó számadatokat, vagy amennyiben egyezség nem jön létre, kötelezze a feleket arra, hogy ugyanebben a határidőben nyújtsák be előterjesztéseiket a vonatkozó részletes számadatokról;
- kötelezze az Európai Bizottságot, hogy fizessen meg a felperes részére évi 8 %-os késedelmi kamatot;
- kötelezze az Európai Bizottságot, hogy fizessen meg a felperes részére évi 8 %-os vagy a Bíróság által meghatározott bármely más megfelelő kamatot a kártérítés fizetendő összege után a Bíróság ítéletének keltétől a tényleges kifizetésig; és
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes metilbromidot (MBr) hoz be az EU-ba. A metilbromid szabályozott anyag az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i, 2037/2000/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében. A felperes azt állítja, hogy emiatt csak importengedély birtokában, és az alperes által minden évben megállapított 12 hónapos behozatali kvóta névleges szétosztása alapján hozhat be metilbromidot.

Jelen keresetében a felperes kártérítést követel azért a kárért, amelyet állítólag elszenvedett az alperes azon jogsértő mulasztásának közvetlen következményeként, hogy nem hozta létre a 2037/2000/EK rendelet 6. és 7. cikke szerinti rendszert, amely 2005. január és február folyamán metilbromid EU-ba történő behozatalára szóló importengedély és behozatali kvóta megszerzését tette volna lehetővé a felperes számára.

Keresete indokolásaként a felperes előadja, hogy az alperes megsértette a 2037/2000/EK rendelet 6. és 7. cikkét, amely arra kötelezi a Bizottságot, hogy metilbromid EU-ba történő beho-

zatalára szóló engedélyeket adjon ki, és ilyen behozatali kvótákat állapítson meg minden 1999. december 31-ét követő 12 hónapos időszakra vonatkozóan. A felperes továbbá kifogásolja a gondos ügyintézés elvének és a gondosság elvének megsértését, amely a Bizottságtól megköveteli, hogy gondosan, pártatlanul és a határidőket betartva járjon el, valamint kifogásolja a jobbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértését is.

A felperes azt állítja, hogy az alperes jogellenes magatartása következtében általa elszenvedett kár abból az elmaradt nyereségből származik, amelyet felperes a metilbromid behozatala és azt követő értékesítése során érhetett volna el e két hónap alatt.

⁽¹⁾ HL L 244., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 15. fejezet, 5. kötet, 190. o.

A Nalocebar – Consultores e Serviços Lda. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. május 19-én benyújtott kereset

(T-210/05. sz. ügy)

(2005/C 182/79)

(A keresetlevél nyelve: angol)

A Nalocebar – Consultores e Serviços Lda. (székhelye: Funchal [Madeira], képviselik: G. Pasquarella és R. M. Pasquarella ügyvédek) 2005. május 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A Limiñana y Botella, S. L. (székhelye: Monforte del Cid, Alicante [Spanyolország]) is félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM első fellebbezési tanácsának 2005. március 18-i határozatát (R 646/2004-1. sz. ügy) és állapítsa meg a felperes által 2000. július 12-én benyújtott és a Közöségi Védjegyterjesztő 2001. december 3-i, 103/01. számában meghirdetett ábrás védjegye érvényességét;
- rendelkezzen a költségek viseléséről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Big Ben Establishment Ltd. A felperes megszerezte a Big Ben Establishment által benyújtott védjegybejelentést.

Az érintett közösségi védjegy: A „Limoncello di Capri” ábrás védjegy a 30. (tészták stb.), 32. (szörpök és a 32. osztályba tartozó más citromalapú italok) és 33. (citromalapú likőrök) osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Limiñana y Botella S.L.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „LIMONCHELO” spanyol szóvédjegy a 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: A lajstromozás elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

⁽¹⁾ HL L 11., 1994.1.14., 1. o.

Az Olasz Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. május 26-án benyújtott kereset

(T-211/05. sz. ügy)

(2005/C 182/80)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Olasz Köztársaság (képviseli: Paolo Gentili avvocato dello stato) 2005. május 26-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg a megtámadott határozatot, és
2. kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A kereset tárgya a C(2005)591 végl. bizottsági határozat megsemmisítése, amely határozat megállapította, hogy mivel az EK 87. cikkébe ütköző állami támogatásnak minősül, összeegyeztethetetlen a közös piaccal az olyan vállalkozások javára hozott két olasz adóügyi intézkedés, amelyek ugyanezen intézkedések által meghatározott időszakon belül jegyeztetik be magukat szabályozott piacokon. Ezek az intézkedések a jövedelemadó kulcsának három évre szóló csökkentéséből és a vállalkozások jegyzése költségeinek a jövedelemadó-fizetési kötelezettség alóli mentesítéséből áll.

A Bizottság szerint a szóban forgó intézkedések szelektívek, mivel azok kedvezményezettjei kizárólag azok a vállalkozások, amelyek az olasz jogszabály által meghatározott időszakon belül jegyeztetik be magukat, és ezáltal kizárják azokat a vállalkozásokat, amelyeket már bejegyeztek, vagy amelyeket más időszakban jegyeznek be; az intézkedéseket azért sem lehet összeegyeztethetőnek tekinteni, mert az EK 87. cikk (2) és (3) bekezdésének egyik esete alá sem tartoznak.

Az olasz kormány keresete először is eljárási szempontból sérelmezi a határozatot, amiatt, hogy a Bizottság az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást anélkül kezdeményezte, hogy előzetesen egyeztetett volna az intézkedésekről az érintett tagállammal.

Másrésről a kereset szerint a Bizottság nem tett kifogást egy korábbi, lényegében azonos, Olaszország által 1997-ben végrehajtott intézkedés vonatkozásában.

Harmadrésről a kereset szerint az intézkedések nem szelektívek. Azoknak ugyanis meghatározatlan számú lehetséges címzettjei vannak. Másfelől az intézkedések koherensen illeszkednek a teljes adórendszerbe, mert figyelembe veszik azt, hogy egy újonnan bejegyzett vállalkozás számára a bejegyzés jelentős költségekkel jár, ami jövedelmezőségi szempontból hátrányosabb helyzetbe hozza ezt a vállalkozást a nem jegyzett vállalkozásokhoz képest, vagy azokhoz a már régebben bejegyzett vállalkozásokhoz képest, amelyek a kapcsolódó költségeket már leírhatták. Az intézkedések alkalmazási időtartama számviteli követelményekből és az intézkedés kísérleti jellegéből adódik. Ez az elem tehát nem tehet szelektívvé egy olyan intézkedést, amely természeténél fogva nem az.

Negyedrészről a kereset szerint a Bizottság nem bizonyította azt, hogy az intézkedés torzíthatja a versenyt, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

Végül ötödésről a kereset szerint az intézkedés, amennyiben az állami támogatásnak minősül, összeegyeztethető a közös piaccal az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján. Az ugyanis befektetési és nem működési támogatás, és koherens azzal a gazdaságpolitikai szándékkal, hogy támogatni kell a vállalkozások tőzsdéi jegyzését, mivel az hozzájárul a rendszer hatékonyságához, átláthatóságához és versenyképességéhez.